

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างที่สูญสลาย แต่จงมีความรักต่อพ่อที่ไม่สูญสลาย และลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการร้องไห้

คำถาม: อะไรคือความรักที่ไม่ถูกต้องและอะไรคือผลที่ตามมาของความรักนั้น?

คำตอบ: การมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างที่สูญสลายคือความรักที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งที่สูญสลายนั้นก็ร้องไห้ มีการร้องไห้เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ผู้ที่ร้องไห้ก็จบสิ้นด้วยการสูญสิ้นทุกสิ่ง ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายได้รับคำสอนในเวลานี้ว่า: จงกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการร้องไห้

โอม ชานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะรักใคร่? ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เป็นเพียงผู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ควรจะเป็นที่รัก เราไม่ควรจะรักร่างที่สูญสลาย ทั้งโลกนั้นสูญสลาย ทุกสิ่งนั้นสูญสลาย ร่างนี้ก็สูญสลายเช่นกัน ในขณะที่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ความรักต่อดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย นี่กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่มีศีลธรรมจรรยา พ่อพูดว่า: ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ในความเป็นจริงผู้ที่ไม่สูญสลายควรจะมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย ลูกมีความรักต่อร่างที่สูญสลายและเหตุนี้เองลูกจึงจบสิ้นด้วยการร้องไห้ ลูกไม่ได้มีความรักต่อดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะด้วยการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย, ลูกจึงต้องร้องไห้ ในเวลานี้ลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จากการเป็นผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกจึงจบลงด้วยการร้องไห้ ลูกร้องไห้กับร่างที่สูญสลาย ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่มีวันตาย พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย, ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง นี่คือการละเล่น เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายเล่า? ให้ตัดใยของสติปัญญาออกไปจากร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย ได้มีการจดจำเช่นกันว่า: ผู้ที่ร้องไห้ก็สูญเสีย ด้วยการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีความดี ดังนั้นพ่อมาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง ท่านพูดว่า: เป็นไปได้อย่างไรที่ลูกได้ลืมทุกสิ่ง? ลูกเคยร้องไห้มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกได้รับคำสอนเพื่อจะกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง และแล้วลูกจะไม่มีวันร้องไห้ นี่คือโลกของการร้องไห้ในขณะที่นั่นคือโลกของผู้หัวเราะ นี่คือโลกของความทุกข์ในขณะที่นั่นคือโลกของความสุข พ่อให้คำสอนแก่ลูกในวิธีการที่ดีมาก ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายกำลังได้รับคำสอน ผู้คนเหล่านั้นมีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาเพียงแค่ให้คำสอนขณะที่มองดูร่างกายเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจึงร้องไห้เมื่อพวกเขาจดจำร่าง พวกเขาได้เห็นร่างกายขณะถูกทำลาย และดังนั้นอะไรคือคุณประโยชน์ของการจดจำร่างนั้นเล่า? ลูกจะจดจำเจ้าถ่านหรือ? สิ่งที่ไม่สูญสลาย(ดวงวิญญาณ)ได้จากไปและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำกรรมดีก็ได้รับร่างที่ดีเช่นกัน บ้างก็ได้รับร่างที่มีโรคภัยที่ร้ายแรง นั่นก็เป็นไปตามกรรมของพวกเขาเช่นกัน ไม่ใช่ว่าหากพวกเขาได้ทำกรรมดี, พวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ไม่เลย ไม่มีใครสามารถขึ้นไปสู่เบื้องบนได้ ผู้ที่ได้ทำกรรมดีก็จะกล่าวได้ว่าเป็นคนดีและพวกเขาจะได้รับชาติเกิดที่ดี แต่พวกเขายังคงต้องลงมา ลูกรู้ว่าพวกเราได้ขึ้นไปอย่างไร แม้ว่าใครบางคนอาจจะกลายเป็นมหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วยการทำกรรมดี องค์ของเขาก็ยังคงเฝ้าแต่ลดลง พ่อพูดว่า: ถึงแม้ว่าพวกเขาจดจำพระเจ้าและทำกรรมดี และดังนั้นพ่อจึงให้ความสุขชั่วคราวแก่พวกเขา กระนั้นก็ตามพวกเขายังคงต้องลงบันไดมา บางทีพวกเขาก็ได้รับชื่อเสียงที่ดี แต่ที่นี้ผู้คนก็ไม่สามารถแยกแยะระหว่างการทำดีและไม่ดี ผู้ที่มีพลังอิทธิฤทธิ์ก็ได้รับความเคารพนับถืออย่างมาก ผู้คนบ้าคลั่งวิ่งไล่ตามพวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความไม่รู้ ยกตัวอย่าง ใครบางคนให้ทานและทำบุญทางอ้อมหรือสร้างธรรมศาลาหรือโรงพยาบาล ดังนั้นอย่างแน่นอนที่เขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไป พวกเขาจดจำพ่อเช่นกัน และถึงแม้ว่าพวกเขาจะถูกดูหมิ่นผู้อื่น พวกเขาก็ยังคงใช้ในนามของพระเจ้าด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเป็นผู้ไม่รู้ พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใด พวกเขาจดจำพระเจ้าและกราบไหว้บูชารูตรา พวกเขาคิดว่ารูตราเป็นพระเจ้า พวกเขาสร้างไฟบูชาของรูตรา พวกเขากราบไหว้บูชาชีวหรือรูตรา พ่อพูดว่า: พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ แต่จงมองดูสิ่งที่พวกเขาได้สร้างและสิ่งที่พวกเขาทำจากความไม่รู้คิด! มีกูรูของมนุษย์อยู่มากมายเท่ากับจำนวนมนุษย์ เมื่อไปไม่และกึ่งกันใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นจากต้นไม้ ก็มองดูสวยงามอย่างยิ่ง เพราะจากการเป็นผู้ที่สโลโกลนี้, พวกเขาจึงได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า: นี่คือนิยามของผู้ที่มีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย บ้างก็มีความรักอย่างมากราวกับว่าพวกเขาเป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น แม้แต่นักธุรกิจที่สำคัญก็เป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น เพราะผู้เป็นแม่ไม่มีความรู้ เมื่อพวกเขาเป็นหม้าย, พวกเขาจะร้องไห้อย่างมากในการจดจำระลึกถึงร่างที่สูญ

สลาย เวลาที่ลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และดังนั้นจึงไม่มีความทุกข์แม้เพียงน้อยนิด การศึกษาเล่าเรียนก็กล่าวได้ว่าเป็นแหล่งของรายได้ นั่นมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียว ลูกได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล ลูกศึกษาและแล้วก็ทำธุรกิจ เพียงเท่านั้นเองที่ลูกได้รับเงินเดือน ที่นี่คือบางสิ่งใหม่ ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายอย่างไร? ดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่พวกเรา พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทวาและเทวี อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่คิดว่าลัทธิและนารายณ์เป็นเทวาและเทวี เวลาที่ลูก ๆ รู้ว่าเมื่อพวกเราได้กลับมาคืนชีพที่นั่น, สถิติปัญญาของเราได้ตกต่ำอย่างยิ่ง รวากับว่าสติปัญญาของลูกได้กลายเป็นเหมือนกับสติปัญญาของสัตว์ พวกเขเอาใจใส่ดูแลสัตว์อย่างดีมาก งานรับใช้ของมนุษย์นั้นไม่มีค่าใดเลย ม้าแข่งก็ได้รับการดูแลอย่างดีมาก ให้มองดูสภาพของผู้คนที่นั่น พวกเขาดูแลสุนัขด้วยความรักอย่างมาก แม้กระทั่งพวกเขาปล่อยให้สุนัขเลีย พวกเขามัแต่ปล่อยให้สัตว์นอนกับเขา ให้มองดูว่าสภาพของโลกได้กลายเป็นเช่นไร ธุรกิจนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูก ๆ มา呀, เราวันได้ทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา นี่คือการขาดการที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ผู้คนไม่มีศีลธรรมจรรยาและดังนั้นทั้งโลกจึงอยู่อย่างไม่มีศีลธรรมจรรยา จงมองดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างโลกที่มีศีลธรรมจรรยาและโลกที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา! ให้มองดูสภาพของยุคเหล็ก พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นมายาก็ได้แสดงสวรรค์ของเธอให้แก่ลูกด้วย เธอหล่อใจลูก นั่นมีความมั่งคั่งที่จอมปลอมอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ที่นี่ ไม่มีอาคารสูงร้อยชั้นเช่นนั้นในสวรรค์ ให้มองดูว่าพวกเขาดูแตกต่างประดับประดาอาคารอย่างไร ไม่มีแม้แต่อาคารสองชั้นที่นั่น มีผู้คนน้อยนิดอย่างยิ่งที่นั่น ลูกจะทำอะไรกับผืนดินมากมาย? ที่นั่นผู้คนที่รับราและทะเลาะเบาะแว้งอย่างมากกับที่ดิน ที่นั่น, ผืนดินทั้งหมดเป็นของลูก นั่นมีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ผู้ที่นั่นคือพ่อทางโลกและผู้ที่นี่คือพ่อเหนือโลก พ่อเหนือโลกจะไม่ทำอะไรแก่ลูก ๆ หรือ? ลูกเคยทำบักดีมาถึงครั้งหนึ่งของวงจร พ่อบอกลูกอย่างชัดเจน: ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นด้วยสิ่งนั้น นั่นคือลูกไม่สามารถพบพ่อด้วยสิ่งนั้น ลูกพบพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่ออาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกเองก็อาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน และแล้วลูกก็ไปสู่สวรรค์จากที่นั่น พ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นในสวรรค์ นั่นก็เป็นละครด้วยเช่นกัน และแล้วละครก็จะซำรอยเหมือนเดิมทุกประการ และแล้วลูกก็จะลืมความรู้นี้ ความรู้จะหายไป จะมีความรู้ของกิตติได้อย่างไรตราบนานกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันจะมาถึง? คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ที่คงอยู่มานั้นเป็นคัมภีร์ของหนทางของบักดี เวลาที่ลูกกำลังรับฟังความรู้นี้ พ่อคือเมสสิดา มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ปล่อยให้ลูกทำอะไร ไม่แม้แต่จะให้กัมมลงแทบเท้าพ่อ ลูกจะกัมมลงแทบเท้าใคร? ซิพบาบาไม่มีเท้า จะเป็นการกัมมลงแทบเท้าบราห์มา พ่อคือทาสของลูก ท่านกล่าวได้ว่าเป็นผู้ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน อย่างไรก็ตามเป็นเพียงเมื่อท่านมาที่นี่เพื่อมีการกระทำเท่านั้นที่ท่านกล่าวได้ว่าปราศจากความหลงทะนงตน พ่อให้ความรู้มากมายแก่ลูก นี่คือการให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย และแล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะรับไปมากเพียงไร ให้เฝ้ารับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแล้วให้ท่านสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น มีคำกล่าวถึงเพชรพลอยเหล่านี้ว่า: เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าหลายแสน เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ลูกหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่องานรับใช้ ย่างก้าวของลูกคือย่างก้าวของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกกลับมาเป็นอมตะด้วยสิ่งนั้น ที่นั่นไม่มีความกลัวตาย ลูกจะร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว พ่อที่นั่นและอธิบายแก่ลูก เวลาที่พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้อ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน ผู้คนฉลองเทศกาลรักขาบันตัน เทศกาลนั้นเป็นสัญลักษณ์ของเมื่อใด? เมื่อไหร่ที่พระเจ้าได้พูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์? ผู้คนนั้นรู้อะไรว่าเมื่อไหร่ที่โลกเก่านี้คงอยู่และเมื่อไหร่ที่โลกใหม่คงอยู่? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น อย่างแน่นอนที่พวกเขาพูดว่าในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก พวกเขาพูดว่านั่นเคยเป็นยุคทอง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในขณะนี้ พวกเขาเองก็เชื่อในการกลับชาติมาเกิดเช่นกัน พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด และดังนั้นอย่างแน่นอนที่หมายถึงการกลับชาติมาเกิด ทุกคนจดจำพ่อผู้ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก มีพ่อทางร่างอยู่มากมาย แม้แต่สัตว์ก็เป็นพ่อของลูก ๆ ของพวกมัน ลูกจะไม่พูดถึงผู้เดียวนั้นว่าท่านคือพ่อของสัตว์ ในยุคทองที่นั่นไม่มีขยะใด ๆ มนุษย์เป็นเช่นไร เครื่องเฟอร์นิเจอร์อุปกรณ์เครื่องใช้ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ที่นั่นแม้แต่คน ฯลฯ ก็ชั้นหนึ่งและสวยงาม ทุกสิ่งที่นี่ดีดีมาก ผลไม้ที่นั่นก็หวานมากและขนาดใหญ่ ทั้งหมดนั้นได้ไปสู่ที่ใด? ความหวานชื่นได้ถูกนำออกไปและความขมขื่นเข้ามาแทนที่ เมื่อลูกกลับมาเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งก็เป็นชั้นสามเช่นกัน ยุคทองนั้นชั้นหนึ่งและดังนั้นทุกสิ่งที่ลูกได้รับก็ชั้นหนึ่ง ในยุคเหล็กทุกสิ่งนั้นชั้นสาม ทุกสิ่งผ่านสภาพสาโท, ราโจและทาโม ไม่มีความสุขสันต์ใด ๆ ที่นี่ ดวงวิญญาณทาโมประธานและดังนั้นร่างกายก็ทาโมประธานด้วยเช่นกัน เวลาที่ลูก ๆ มีความรู้ นั่นมีความแตกต่าง

เหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งนั้นและเวลาปัจจุบัน พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างยิ่ง! ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร ลูกจะได้รับทั้งพละนามัยและความมั่งคั่งตามนั้น อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? หากลูกไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสองสิ่ง, นั่นก็จะเป็นความสุขที่ยกตัวอย่าง หากลูกมีพละนามัยดี, แต่ไม่มีความมั่งคั่งและนั่นจะมีประโยชน์อะไร? ได้มีการจดจำกันว่า: หากลูกมีเงินทอง, จงไปและท่องเที่ยวไปทั่ว ลูกๆ เข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็น “นกกระจอกทองคำ” เวลาที่ทองอยู่ที่ไหน? ทอง เงินและทองแดงได้จากไปแล้ว และเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากกระดาษ ลูกจะได้รับเงินทองจากที่ไหน หากกระดาษจะต้องลอยไปกับน้ำ? ทองนั้นหนักมาก ทองก็ยังคงอยู่ที่ที่มันอยู่ แม้แต่ไฟก็ไม่สามารถเผาทองได้ ดังนั้นที่นี้ทุกสิ่งคือความทุกข์ ไม่มีสิ่งใดคงอยู่ที่นั่น ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลานี้ พ่อมาเมื่อเป็นความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พรุ่งนี้จะเป็นความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาและสอนลูกทุก ๆ วงจร สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งใดใหม่ ลูกควรคงอยู่อย่างมีความสุข ลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข นี่คือสภาพของช่วงเวลาสุดท้าย ให้ถามกับและโกปี้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัส ในเวลาสุดท้ายลูกเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าความสงบที่แท้จริงคืออะไร ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสงบจากพ่อ ทุกคนจดจำท่าน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่ออธิบายว่าใครสามารถจะไปหาท่าน ศาสนาอื่น ๆ ได้มาในเวลานั้น ๆ พวกเขาไม่สามารถไปสู่สวรรค์ได้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายได้ปรากฏตัวขึ้นมาในเวลานี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เพราะเมื่อพวกเขาบริสุทธิ์ อย่างแน่นอนพวกเขาก็ควรจะได้รับยกย่อง พวกเขาเพียงแต่ปรากฏตัวขึ้นมาใหม่ คนเก่าก็ไม่ได้รับการยกย่องมากนัก พวกเขาไม่ประสบการณืของความสงบและได้กลับมาหาโมประธาน กुरुประเภทต่าง ๆ จำนวนมากก็เฝ้าแต่ปรากฏตัวขึ้น ไม่มีใครรู้จักต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พ่ออธิบาย: มีการขยายตัวของบัคตอย่างมากเท่ากับการขยายตัวของต้นไม้ ในขณะที่ความรู้, เมล็ดนั้นเล็กมาก บัคตใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร แต่ความรู้นี้เป็นไปเพียงชาติเกิดสุดท้ายเดียวนี้ ลูกได้รับความรู้และกลายเป็นนายถึงครึ่งหนึ่งของวงจร บัคตจบสิ้นลงและได้กลายเป็นกลางวัน เวลาที่ลูกกลับมาสดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา สิ่งนี้เรียกว่าลือตเตอร์ที่ไม้อ่อนนุ่มจากพระเจ้า ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ นั่นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลือตเตอร์ของพระเจ้าและลือตเตอร์ของปีศาจ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้รับหลายล้านในทุกย่างก้าวของการจดจำระลึกถึง เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ลูกต้องได้รับสถานภาพที่เป็นอมตะ ให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม้อ่อนนุ่มที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
2. ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ให้จัดความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ ให้กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ที่มีความเมตตาและใจกว้างแบ่งปันสมบัติของความทุกข์เช่นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนใช้เวลาและเงินทองอย่างมากเพื่อความสุขมาเพียงชั่วครู่ แม้ว่าพวกเขาไม่ได้รับความทุกข์ที่แท้จริง ในเวลาที่ต้องการเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณต้องกลายเป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่และใจกว้างในการให้ทานความสุข สำหรับสิ่งนี้ให้คุณธรรมของความเมตตาปรากฏออกมา รูปปั้นที่ไม่มีชีวิตของลูกกำลังให้พร และดังนั้นลูกในรูปที่มีชีวิตต้องเฝ้าแต่แบ่งปันสิ่งนี้ด้วยความเมตตาเพราะดวงวิญญาณตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของภายนอก อย่าได้คิดว่าบางคนไม่ยอมรับฟัง เพียงเมตตาและเฝ้าแต่ให้ ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกจะให้ผลแก่พวกเขาอย่างแน่นอน

คติพจน์: เพียงผู้ที่ออกคำสั่งประสาทสัมผัสทางร่างกาย และทำให้แต่ละส่วนของพวกเขาทำงานด้วยพลังของโยคะคือ นายของตนเอง

*** โอมชานติ ***